

พญานาคราชที่นครศรีธรรมราชมีมือ ๒ มือ

ชาลี ศิลปรัศมี

ความนำ

คำว่า “พญานาค” จะเรียกกันทั่วไปกับงูยักษ์ ที่มีหงอนและลำตัวยาวจากคำบอกเล่าของท่านผู้รับบอกว่า พญานาคมี ๓ ประเภท คือ นาคที่มีลำตัวเป็นงูใหญ่เป็นสัตว์เลื้อยคลานพุดรู้เรื่องบ้างไม่รู้เรื่องบ้าง

ประเภทที่ ๒ นาคที่แปลงร่างเป็นมนุษย์ได้ และประเภทที่ ๓ นาคที่แปลงร่างเป็นเทวดาได้ ส่วนอย่างี่ ๔ “พระยานาค” พวกกษัตริย์นาคที่อยู่ใต้บาดาล คนไทยจะเชื่อว่า ใต้บาดาลจะมีพญานาคอาศัยมีเมืองมีอาณาจักร อยู่ใต้น้ำและนรก

แต่อินเดียเชื่อว่าใต้บาดาลยังเป็นเมือง - อาณาจักรของอสูรประเภทต่างๆ เช่น อสูรพาลี ตารกาสูร ฯลฯ

รูปร่าง - กาย

พระเกจิอาจารย์ชื่อดังหลายองค์ที่เคย - ถูกพญานาคชวนลงไปเยี่ยมเมืองพญานาคได้แม่น้ำโขงว่า พญานาค กลายร่างเป็นมนุษย์แต่บางครั้ง ขณะพุดจาปราศรัยก็มีภาพเบลอล้อซ้นขึ้นมาสลับเปลี่ยนกันระหว่างร่างมนุษย์ กับร่างพญานาค โดยอาศัยอยู่ในบ้านเมืองคล้ายมนุษย์ที่ไม่มีน้ำ หรือ “พระยานาค” ในเรื่องสังข์ทองเพื่อนนางพันธุรัตน์

ส่วนพญานาคที่คนไทยส่วนมากเห็นบนศีรษะมีลายทองกนก สวยงามเป็นศิลปะไทยตกแต่ง นับเป็นศิลปะ จินตนาการยกย่องพญานาคราชว่า หงอนของพญานาคต้องสวยงามเข้มขลัง ทรงอำนาจสมกับที่มีฤทธิ์เดช และทรงเกียรติแผ่ไพ้วด้วยความหวาดกลัวเกรงขาม พญานาคจริงน่าจะเป็นพญานาคในเรื่อง “นาคี” หรือ “เพลิงนาคา” เพราะลำตัวอวบอ้วนและทรงพลังอำนาจสมจินตนาการ

กิจกรรมพญานาค

ส่วนกรณียกิจของพญานาคมีมากมายดังเราท่านๆเคยรับรู้มาก่อนเป็นต้นว่า

- ๑) ปลอมเป็นมนุษย์มาบวชในสมัยพุทธกาล
- ๒) พญานาคแห่งแม่น้ำโขง ชวนพระมีญาณลงไปเที่ยวเมืองนาคใต้แม่น้ำโขง
- ๓) พญานาคยิงบัวไฟได้แม่น้ำโขงในวันออกพรรษา
- ๔) ช่วยกวนเกษียรสมุทร (ทะเลน้ำมัน) ให้เป็นน้ำอมฤต
- ๕) พระยานาคช่วยพระสังข์ตอนถูกถ่วงน้ำส่งไปให้ยักษ์ ผู้เพื่อนนางพันธุรัตน์
- ๖) พญานาคสร้างแม่น้ำโขงและแม่น้ำน่าน
- ๗) พญานาค ช่วยพระพุทเจ้าบังฝนเมื่อใกล้ตรัสรู้ เป็นที่มาของพระพุทธรูปปางนาครคปรก พระพุทธรูปปางนาครคปรกที่มีชื่อเสียงลือลั่น คือพระนาครคปรกหินทรายแดง แห่งไชยาถอดได้เป็น ๓ ส่วน สร้างเมื่อ พ.ศ. ๑๗๒๖
- ๘) นาคราชลูกสาวพญานาคขึ้นมา - กลับนอนกับวรมันราชาแห่งขอมในปราสาททองคำ ตอนหัวค่ำ (กินน้ำหัวไปก่อน)
- ๙) พญานาคราช ๗ เศียรบัลลังก์ไวกุณฑของพระนารายณ์ในเกษียรสมุทร (อนันตนาคราช)
- ๑๐) นาคราชพันคอ - พันรอบพระศอพระศิวิมมหาเทพมหากาล
- ๑๑) พญานาคราชเฝ้าพระธาตุนครพนม พอพระธาตุดลุ่มพญานาควิ่งหนีกับอุตุลุด แต่ที่ชาวบ้านเห็นในรูปแสงสว่างหลากสีสนั่นหนีกลับไปแม่น้ำโขง
- ๑๒) อิตาพญานาคแปลงร่างเป็นงูขึ้นมาสวมคู่กับงูดินในเรื่องรามเกียรติ์ พระฤๅษีเอาไม้เท้าสะกิดหลังเลยโกรธฤๅษีเพราะเพื่อนกำลังหอรอย (กำเนิดนางมณโฑ)
- ๑๓) พญานาคแห่งทะเลเหนือคือมังกร พญานาคแห่งทะเลใต้ คือ พญานาคในยุคจุติคามรามเทพ เมืองนครศรีธรรมราช (๒๕๓๐ - ๒๕๕๐)
- ๑๔) พญานาคเผือกทะเลาะกับจระเข้เผือกที่แม่น้ำมิน อำเภอดงดำนานแห่งสายน้ำที่ผู้เขียนเคยเขียนตีพิมพ์ในสารนครศรีธรรมราชเรื่อง “นาคมินพันวัง” เพราะพญานาคตนนี้เป็นพญานาคเลี้ยงโดยพรหมณ์เมื่อ พ.ศ. ๑๒๐๒ เชื้อสายนาคแม่น้ำโขง - ขุนพันวังแห่งเวียงสระ
- ๑๕) พญานาคให้น้ำตามเกณฑ์ฝนตกก็ห้าเมื่อขึ้นปีใหม่สงกรานต์
- ๑๖) พญานาคเฝ้ารวบันโด เพราะบันโดเป็น “ประตู” เชื่อมระหว่างมิติหนึ่ง (พื้นดิน) กับอีกมิติหนึ่ง (พื้นวิหารสวรรค์) เป็นการลด - สกรีน - ความชั่วร้าย ลงเป็นการกลั่นกรอง “คนดี” ขึ้นไปสู่ - ความสุขยอดของพญานาคที่วัดธาตุน้อย เจดีย์พ่อท่านคล้ายวาจาสิทธิ์ อำเภอยางชุมน้อย รวบันโดทางขวาคือ พญานาคราชจากทะเลใต้ ส่วนรวบันโดทางซ้ายคือ เจ้ามังกรแห่งทะเลเหนือ

ตำนานการเกิดแม่น้ำโขง

แม่น้ำโขงเกิดจากเทือกเขาสูงในธิเบตไหลผ่านธิเบต จีน พม่า ลาว กัมพูชา ไทย และเวียดนามใช้เวลาไหลจากต้นน้ำถึงปลายน้ำประมาณ ๔ ปี ปากน้ำที่อุดมสมบูรณ์อยู่ในเวียดนาม

แต่ตามตำนานเล่าสืบต่อมามีหนองน้ำใหญ่ด้านเหนือชื่อ “หนองแส - หลวง” มีพญานาค ๒ ตัวพี่น้องอาศัยอยู่ด้วยความสุขสบายโดยการกินปลาในหนองน้ำใหญ่ พญานาคชอบกินปลาเหมือน “นาค” ชอบหาปลากิน พญานาคสัตว์ชอบกินปลาเป็นอาหารเหมือน นาคและเหมือนคนก็ชอบกินปลา แต่มีชาวเขาบางพวกในเรื่องพระอภัยมณีของสุนทรภู่ไม่กินปลาด้วยเชื่อว่า ปลาเป็น “หนอนอยู่ในน้ำ” หนอนน้ำ

เมื่อการหาปลากินในหนองแสหลวงฝืดเคืองก็ต้องแย่งกัน การต่อสู้ที่ทรงพลังอำนาจของ King of King ของพญายักษ์สะเทือนฟ้าสะเทือนดินน้ำในหนองน้ำกระฉอกทะลักไหลออกมาท่วมบ้านเรือนประชาชนผู้คนเดือดร้อนไปฟ้องพระอินทร์เทวราช พระอินทร์ผู้ชอบเรื่องเพื่อนโดยเฉพาะในโลกมนุษย์ก็ลงมาอมชอมพญานาค ๒ พี่น้องบอกว่า

“หากพี่น้องตนใดขุดแม่น้ำ จากหนองแสหลวงไปออกทะเลได้จะสร้างเมืองให้อยู่ ๒ จะให้ปลาบึกที่มีเนื้อมากหวานอร่อยเป็นอาหาร”

๒ พญานาคพี่น้องตกลง ตนน้องขุดน้ำจากหนองแสหลวงมาออกเมืองน่าน - แม่น้ำน่าน - ดิถุเขาดินที่ขุดไปออกทะเล เรียกว่า แม่น้ำโขง - คนสมัยใหม่เรียกแม่น้ำโขง พระอินทร์เลยโปรดให้มีปลาบึกในแม่น้ำโขงเท่านั้น กับสร้าง “อินทปัตถนคร” นครที่พระอินทร์สร้างคือ เมืองขอม

ส่วนพญานาคผู้พี่ที่ขุดคลองระดับแม่น้ำจากหนองแสหลวงมาออกทะเลที่เวียดนาม มีนามกรตามท้องเรื่อง “พญาศรีสุทโธ” ซึ่งครั้งแรกแม่น้ำของมาออกอุตรธานี ต่อมาคงขุดเพิ่มเติมด้วยแรงน้ำล้นลงไปลง แม่น้ำโขงทั้งหมด ป่าคำชะโนดที่อุตรธานีจึงเป็นที่สถิตถาวรของพ่อปู่พญานาคราชแห่งแรก ด้วยมีอุโมงค์ใต้ดินไปออกใต้แม่น้ำโขงและอินทปัตถนคร

พระอินทร์โปรดพญานาคศรีสุทโธมากเลยพระราชทานนางอัปสร ๑ ใน ๒๐๐,๐๐๐ องค์สร้าง궁คณางค์ซึ่งเกิดจากการกวนเกษียรสมุทรให้เป็นมเหสีเป็นกษัตริย์อินทปัตถนคร โอรส (ลูกชาย) คนแรกที่ได้คือ “พระร่วง” (พระร่วงองค์แรกเป็นขอมมะจ๊ะ) ต่อมาพญาศรีสุทโธได้ภรรยาเป็นหญิงบุตรสาวหัวหน้าเผ่าพื้นเมืองที่บูชานาคราช มีธิดาคนหนึ่งสวยมาก ชอบลงเก็บดอกบัวน่าจะเป็นเจ้ายาปทุมมา

วันหนึ่งพระร่วงเสด็จมาที่ป่าคำชะโนด (ชะโนดต้นไม้ตระกูลปาล์มมีลักษณะรวมระหว่างต้นโดนด (ตาล) + มะพร้าว + หมาก) พบนางนาคสุดสวยก็ได้เสียกันเป็นสามีภรรยา เจ้าคุณทวดยาปทุมมาจึงน่าจะเป็นบุตรสาวของพญาศรีสุทโธมากกว่าเป็นเมียศรีสุทโธดังที่คนส่วนมากเข้าใจจะ ทุกคืนตอนหัวค่ำนางนาคทุกรุ่นจะต้องขึ้นไปหลับนอนกับกษัตริย์ขอมทุกรัชกาลบนปราสาททองคำก่อนหญิงอื่นเมื่อ พ.ศ. ๑๗๖๘ ที่จุฬากวนนักประวัติศาสตร์จึงมาขอมก็ยังจดบันทึกเรื่องเล่านี้อยู่

นี่คือ อาจจะเป็นเหตุผลหนึ่งที่วรมันราชขอม องค์ต่อมาโปรดให้สร้างภาพแกะสลักการกวนเกษียรสมุทรหลายแห่งเพื่อยอพระเกียรติแม่ย่าทวดที่เป็นทวดอัปสรมาจากการกวนเกษียรสมุทรนั่นเองซึ่งเหตุผลแบบนี้ก็ประวัติศาสตร์ในมหาวิทยาลัยคิดไปไม่ถึง ฮะแอ้ม!!

ขอกราบคารวะพ่อปู่ศรีสุทโธ ผู้ทรงพลังดังเทวราช

แล้วคำกล่าวที่ว่า พญานาคราชสร้างเมืองให้ขอมก็เป็นจริง

สรุปได้ว่า พญานาคจะเกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ของแม่น้ำ ขุนเขาหุบเขา หนองน้ำใหญ่ที่มีปลาอุดมและอุโมงค์ - โพรงใต้ดินเป็นถิ่นฐานที่สงบเย็นอย่างเนิ่นนานสืบทอดมาจากอดีตการอยู่ในที่สงบเย็นนานๆ ทำให้เกิด

ปัญญาและอิทธิฤทธิ์และแปลงร่างได้ตั้งเขียนความเป็นเขียนต้องบำเพ็ญตนกล่อมจิตวิญญาณอยู่ประมาณ ๑,๐๐๐ ปี
จึงจะแปลงร่างได้เช่น เขียน หมาจิ้งจอก เขียนเต่า เขียนงู เป็นต้น

นาคมาจากไหน

หากทุกชีวิตกำเนิดมาจากทะเล น้ำและดินที่เกิดใหม่อันเป็นทฤษฎีพื้นฐานที่ทุกคนยอมรับเมื่อทะเลเหือดแห้ง
ลดระดับลงมาจากจอมเขาทั้งหลายสัตว์ลำตัวยาวก็ต้องชอกชอนอยู่ในที่เย็น หนองน้ำ สำหรับ หุบเขา โพรงถ้ำ
เพื่อป้องกันผิวหนังอ่อนๆ ของตนต่อมาชักขึ้นกับสิ่งแวดล้อมทำให้เกิดหนังหุ้มมีเกล็ดปกปิดป้องกันการเลือนไหลไป
ตามพงหญ้า โขดหิน ตามสภาพที่ตนอาศัยอยู่ก็กลายเป็นพญางูใหญ่ พญานาค หลายแห่ง หลายหมู่บ้าน หลายเมือง
มีตำนานเจ้าพ่อที่เป็นงูมากมายเช่น จากอำเภอฉวางมาอำเภอยางตลาดมาถึงลานสากก็มี -

อำเภอฉวาง เจ้าพ่องูเหวดดา เขาศูนย์
 งูเหวดดา ที่วัดเกาะเหวดดา
 ศาลาเจ้าพ่อ สำนักสงฆ์ควนสวรรค์
 ศาลาเจ้าพ่อ ที่ปากแม่น้ำมิน “นาคมินพันวัง”

อำเภอช้างกลาง ศาลาที่เขาหินตั้ง

ตำนานพญางูใหญ่ยักษ์ที่ลำปีเหาะ (ลำพิงหอก) นายพรานเข้าไปนั่งในปากงูคิดว่าเป็นถ้ำ โดยพิงหอกไว้กับ
เพดานถ้ำหนีฝนตกหนัก งูเคลื่อนตัวจับเหยื่อที่เป็นนายพรานหอกเลยแทงเพดานปากงูเลือดไหลลงมานายพรานเลย
วิ่งหนีออกมาจากปากงู

อำเภอลานสกา พญางูบองหลาใหญ่ยักษ์ที่ชาวสวนตีตายด้วยความตกใจ - บองหลามาให้ฝันว่า จะหมดอายุ
แล้วไม่ต้องเสียใจ ต่อมาเลยทำรูปร่าง - ภายพญางูพ่นน้ำอยู่ข้างริสอร์ท ลอยซาเลห์ นอกนั้นก็ยังมีศาลาเจ้าพ่อมากมาย
นับร้อยจาก ๒๓ อำเภอในจังหวัดนครศรีธรรมราช

ถัดมาก็เป็นห้วยนาคราช แหล่งน้ำศักดิ์สิทธิ์ของเมืองนครศรีธรรมราช ๑ ใน ๗ แหล่งน้ำศักดิ์สิทธิ์
ของเมืองนครศรีธรรมราชจึงเป็น ๖ บ่อ กับ ๑ ห้วย ๑ ห้วยนาคราชนี้คือ แหล่งน้ำอภิเษกที่ดักส่งมาถวาย
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๑๐ นั่นเอง

ชุมชนโบราณ

ชุมชนโบราณในภาคใต้ที่โด่งดังมาจนปัจจุบันเป็นต้นว่า

พ.ศ. ๓๐๘ เจ้าชายบรมพรหมราชโอรสอโศก องค์ที่ ๙๐ อพยพไปอยู่กะมะลิงนคร สร้างเมืองใหม่
เป็นธรรมราชปุระ สุวรรณภูมิใต้ สุวรรณปุระ (ไชยา) คือสุวรรณภูมิเหนือ

พ.ศ. ๔๐๐ พราหมณ์และชาวกลิงค์ราชบุรุษจากอินเดียด้วยการหนีราชภัยพระเจ้าโคทมหาราชมาตั้งชุมชน
พราหมณ์ที่เขาอ้อ พัทลุงเปิดสอนสมุนไพรรวมหมอชีวกโกมารภัจจ์ แพทย์ประจำพระองค์พระพุทธเจ้าหลักสูตร
มหาวิทยาลัยตักกศิลาในอินเดียเหนือและเปิดสอน ไสยเวทไสยศาสตร์คู่กันต่อมาบริวารตไปเป็นมหาวิทยาลัยพราหมณ์
แห่งสุวรรณภูมิ จนเปิดวิทยาเขตที่ ๑ ที่ไชยา “นครไชโย” วิทยาเขตที่ ๒ ที่เขาสมอคอน ละโว้ (ลพบุรี) แต่คนไทย
ด้วยกันเองช่วยกันปิดกั้นภาคใต้จะตั้งตั้งหน้าอยุธยาและกรุงเทพมหานคร

พ.ศ. ๔๕๐ ตั้งเมืองขวางเมืองสระ และชุมชนพราหมณ์โจฬะทมิฬที่พังงา

พ.ศ. ๕๐๐ มีเมืองไชยา กระหิที่ ๑ กระบุรี กระหิที่ ๒ ไชยา

พ.ศ. ๖๖๙ พราหมณ์ตั้งเมืองพนมที่กระปี่มีเมืองขึ้นหลายเมือง ต่อมาพราหมณ์หนุ่มโกณฑัญญะ (ชื่อเหมือนสาวกพระพุทธเจ้า) เทวดาเข้าฝันให้เดินเรือไปทางทิศตะวันออกเจอเมืองนางเปลือย หัวหน้าชื่อ นางหลิวเห่ (ใบสน) รบกันชนะอภิเชกกับนางหลิวเห่ตั้งอาณาจักรพูนัน (พนม - ภูเขา) เมื่อ พ.ศ. ๗๓๓ ในเวียดนาม พูนัน ถนัดในการเดินเรือทะเลเหมือนพวกโจระพหิพค้าขายไปทุกน่านน้ำในทะเลจีนใต้ ทะเลใต้และคาบสมุทรอินเดีย และจ่ายภาษีการค้าที่เมืองโมคคาลน (ท่าศาลา)

เมืองมลายู - ลานสกา

พ.ศ. ๖๙๒ มหาพราหมณ์มัลละ จากอาณาจักรพนม (ภูเขา) เดินทางไปตามแม่น้ำตาปี เดินบกข้ามเขาธงไปลงแอ่งหุบเขาด้านเหนือเมืองนครที่มีน้ำตกโตรม (กระโรม) เป็นประธานแม่น้ำทั้งหลายพร้อมบริวาร ๗๐๐ คนเศษ เพื่อตั้งเมืองใหม่ชื่อ “มลายู”

ภายหลังช่วยกันสำรวจที่อันเหมาะสมอยู่แล้ว ๗ วัน ก็ยังไม่พบที่ถูกใจก็บวงสรวงเจ้าที่เจ้าท่าเจ้าป่าเจ้าเขา ขออนุญาต “ที่” สำหรับตั้งเมืองใหม่ พอเสร็จสิ้นพิธีคำขอก็ปรากฏแสงสว่างเป็นวงกว้างวงกลมทางทิศเหนือ แล้วแสงสว่างนั้นก็ต่ำลงมาแล้วหายไปใต้น้ำ

มหาพราหมณ์หมายตาไว้แล้วตัดสินใจยัง ณ ที่นั้นเมื่อตอนบ่ายเล็กน้อยกลับได้ยินเสียงเล่นน้ำของสัตว์น้ำ กลุ่มใหญ่ก็โผล่พ้นน้ำออกไปดู

ฉับพลันที่ทุกคนเห็นเหมือนกัน เห็นพร้อมกัน คือ พญานกกลุ่มใหญ่เล่นน้ำกันอย่างสนุกสนาน พราหมณ์ มัลละอธิษฐานจิต พุดออกไปด้วยสุรเสียงลมปราณพร้อมพนมมือไหว้อย่างนอบน้อมว่า

“ข้าแต่พญานาค ผู้ทรงอิทธิฤทธิ์อันประเสริฐ ข้าพเจ้านับเป็นมัลละพราหมณ์ จากอาณาจักรพนมมาจากเมือง มัลละกษัตริย์กุสินาราที่พระพุทธองค์ปรินิพพานเดินทางมาหาที่ตั้งเมือง ขออนุญาตพญานาคราชผู้ประเสริฐโปรดเอ็นดู สงสาร และแนะนำ แนวทางแก่ข้าพเจ้าน้อยด้วยเถิด เพราะลูกหลานของข้าพเจ้าน้อยไม่มีที่อยู่อาศัย”

ฉับพลันนั้นพราหมณ์มัลละและพรรคพวกที่มาด้วยก็ต้องตกใจอย่างคาดไม่ถึงเมื่อนาคราชตัวใหญ่ที่คิดว่า เป็นหัวหน้ายกมือทั้ง ๒ ขึ้นพนมไหว้ตอบ แล้วกล่าวว่า

“มหาพราหมณ์ผู้ประเสริฐ ข้าพเจ้ายินยอมว่าท่านจะมาที่นี่จึงเปล่งแสงสว่างขึ้นท้องฟ้า เพื่อเป็นรหัสให้ท่าน มาพบข้า ขออนุญาตตามที่ท่านขอ จะต้องการตั้งเมืองตรงไหนตามใจท่านเถิด เพราะในหุบเขาแห่งนี้มีขุนเขาน้อย ใหญ่ อากาศดี ภูมิอันฐานเป็นมหาชัย เป็นพระศรีพระศรีจะเป็นเมืองสำคัญต่อไปในอนาคต เหล่าข้าจะกลับไป สุโขทัยไพร่บาตรแล้วไม่มารบกวนท่านอีก แต่ขอให้ท่านบวงสรวงบูชาห้วยน้ำลำธารไหลแห่งนี้ไว้เป็นที่ขึ้นใจ พักพิงแก่ลูกหลานของท่านเถิด ขออนุโมทนา”

กาลเวลา พ.ศ. ๖๙๓

Claudia Ptolemy นักประวัติศาสตร์กรีก เรียกบริเวณเทือกเขา หุบเขา กลุ่มเมืองลานสกาว่า เปอริมิวลา และเรียกสุวรรณปุระ - ไชยาว่า เปอริมิวลาโกส แต่นักประวัติศาสตร์วิชาการ ชอบตัวเลขสวยๆว่า พ.ศ. ๗๐๐

กาลเวลา พ.ศ. ๗๐๐

พระเจ้ากนิษฐดิศ แห่งลังกา เชิญพราหมณ์และพระภิกษุระดับอรหันต์จากสุวรรณปุระและธรรมราชปุระไป “นั่งปรก” ร่วมสร้างพระสถูปปฏิมา รูปหล่อแห่งสิงโตเป็นพระพุทธรูปแกะบาปขึ้นเทพที่บรรพบุรุษและพระองค์ชาวสิงหล ได้มาพ่อสิงโตปิตุมาต บาปอย่างมหันต์เมื่อ ๗๐๐ ปีที่แล้วในแคว้นกลิงคราษฏร์ในการนี้พระมหาสถวิระ อรหันต์

แห่งสุวรรณปุระได้รจนาคัมภีร์สุวรรณวงศ์ขึ้นที่ราชสำนักลังกา เป็นเรื่องราวความเกี่ยวโยงระหว่างพระญาติวงศ์ลังกา สุวรรณปุระ และธรรมราชปุระ

กาลเวลา พ.ศ. ๘๔๐

พวกโจฬะหมิฬัทธิคิระลึงค์เทวราชมาเผยแผ่ทั่วทะเลใต้ก่อนพุทธกาลตั้ง “มหาชนก” ๑ ใน ๑๐ ทศชาติ พระโพธิสัตว์ก่อนตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้ามาค้าขายที่กะมะลันครหรือสุวรรณภูมิใต้ธรรมราชปุระ

ต่อมามหาพราหมณ์ที่มาในทีมธรรมทูตคณะที่ ๙ ของพระเจ้าอโศกมหาราชผ่านลังกามาธรรมราชปุระ พ.ศ. ๒๗๗ ได้สร้างคิระลึงค์แบบกล้วยแบบอินเดียที่ถนนมั่งคุด หอนาฬิกาใกล้ศาลากลางเรียกว่า “พระสยาม” สยามภู ผู้เกิดเอง ประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ สุนัขหายมีของปลอมมาวางไว้แทน

พ.ศ. ๘๔๐ ธรรมราชปุระค้นพบ “ลึงคบรรพต” ภูเขาที่คล้ายลึงค์พระคิระ (อวัยวะเพศชายพระคิระ) ยิ่งกว่า เขาอ้อ พัทลุง ลึงคบรรพตนี้อยู่ที่เขาคา (Ka - a) อำเภอสิชล การสร้าง “ตามพรลึงค์” ด้วยทองแดง สูง ๒.๕ เมตร บนฐานหินดินดานเพื่อเปรียบเสมือนพระอุมา - อวัยวะเพศหญิง เพศชายที่หมายถึงกาลเวลา ที่ไม่รู้จบของชีวิตที่เกิดขึ้นดำรงอยู่และดับไป

การเช่นสรวงบูชาคิระลึงค์เทวราชที่เขาคากระเดื่องดังไปทั่วเอเชียรองมาจากอินเดียทำร่อนรำวงสรวง จึงใช้ ๑๖ ท่า ๓๒ ท่า และ ๑๐๘ ท่าของคิระนาฏราช - การรำรำของพระคิระอย่างเต็มที่จนมีการฝึกซ้อมท่ารำ ให้แก่ประชาชนทุกคนขึ้น จนจีนเรียกธรรมราชปุระหรือสุวรรณภูมิได้ว่า นครลึงชี แปลว่า นครนางรำ ซึ่งมีแห่งเดียว ในเอเชีย

กาลเวลา พ.ศ. ๘๕๔

พระเจ้าโคหีสีหราชแห่งเมืองคูลาคิระ (เวียงสระ) ตระกูลศากยวงศ์ถูกกษัตริย์ ๕ นคร จากอ่าวบ้านดอน ตระกูลศากยวงศ์ยกทัพมาตีเมืองเพื่อแย่งชิงพระบรมสารีริกธาตุ (گرامข้าวบง) ของพระพุทธเจ้า พระเจ้าโคหีสีหราช ยอมสัจจนตายในที่รบโดยมอบกรมข้าวบงให้โอรสทันตกุมาร (พี่) นางเหมชาลา (น้อง) หนีไปลังกาเพื่อมอบให้กษัตริย์ ลังกาให้ได้ โดย - โดยสารเรือมาค้าสินค้าที่หาดทรายแก้วชะเลรอบใกล้ต้นมะขามเต่ารุ่งเช้าเดินทางต่อไป

พระเจ้ากรุงลังกาสมพระทัยมากต้อนรับ ๒ พี่น้องอย่างยิ่งใหญ่และสมโภชพระเชี้ยวแก้วกรมข้าวบงอยู่ ๗ เดือน จนกระทั่ง พ.ศ. ๘๕๖ จึงส่งกองเรือทหารฝ่ายพราหมณ์ทั้ง ๘ พระอรหันต์ทั้ง ๘ พระภิกษุทั้ง ๘ พระภิกษุณี ทั้ง ๘ สัปบุรุษทั้ง ๘ กองทหารช่างและอุปกรณ์การก่อสร้างครบครัน เช่น ทองคำ ๔ ต่อม อิฐทองคำ พิษพญานาค พร้อมพระทนต์กุมารและนางเหมชาลา ด้วยเรือ ๔๐ ลำ กำลังพล ๗๐๐ เศษ มาสร้างพระธาตุเจดีย์สูง ๓ เมตร กว้าง ๔ เมตร ยาว ๔ เมตร ประมาณนั้นทรงสี่เหลี่ยมจักรวาลลงบนที่ ๒ พี่น้องฝังพระเชี้ยวแก้วไว้แต่เดิมโดยผู้ฝัง ลงอาคมกา ๔ ตัว ไว้ ๔ มุม กา ๔ ตัว ชื่อว่า กาเดิม กาชาด กาแก้ว การาม เรียกว่า กภาพยณตร์ “ปิง - หวัง” ด้วยพระเวทย์นั้น สูงของพราหมณ์หากใครมาขุดเอาพระเกี่ยวแก้วกาทั้ง ๔ จะกลายเป็นกามีชีวิตเป็นฝูง ฝูงละ ๘,๐๐๐ ตัว ๔ ฝูง เท่ากับ ๓๒,๐๐๐ ตัว ใครจะรับไหว จิกใครตายทันทีเพราะน้ำลายพิษจากปากกภาพยณตร์

พระธาตุเจดีย์ทรงสี่เหลี่ยม (ทรงจักรวาล) สถิตอยู่ ณ หาดทรายแก้วชะเลรอบเป็นที่เคารพบูชาของชาวเมือง ใกล้ใกล้และชาวเดินเรือทะเลอยู่เสมอมาตลอดระยะเวลา ๒๔๒ ปี

กาลเวลา พ.ศ. ๑๐๖๑

พราหมณ์มาลีและพราหมณ์มาลา ๒ คน พี่น้องอพยพพร้อมชาวกลิงคราชภูริ จากอินเดียพร้อมบริวาร นับพันมาสู่ชุมชนพราหมณ์ที่พึ่งงาเดินบกข้ามเขาเสก (สุราษฎร์ธานี) ทั้งทางบกและทางเรือ ตั้งเมืองชั่วคราวที่ “เบื่องแบบ” อำเภอศรีวิชัยนิคม ต่อมาอพยพไปเขาชาวราบเขากอบ - กระบี่เข้าสู่เมืองนครรวมกับเมืองมลราชเดิม ธรรมราชปุระและเขาวังก็ รวบรวมเมืองเล็กเมืองน้อยเข้าด้วยกัน ส่งผลให้พราหมณ์มาลีและพราหมณ์มาลาล่วงรู้เรื่องราวของพราหมณ์มีละผู้ตั้งเมืองมลราชเป็นอันมากจากคำบอกเล่าต่อมา ๔๐๐ กว่าปี

กาลเวลา พ.ศ. ๑๐๙๘

พราหมณ์มาลีและพราหมณ์มาลา ตั้งพิธีกองกุธนท์ (กองไฟบูชา) สิ่งศักดิ์สิทธิ์ในอดีตให้ปรากฏตัวตน และเล่าเรื่องในอดีต พราหมณ์ ๒ พี่น้องพอใจและทราบเรื่องพระธาตุเจดีย์ที่ฝังพระบรมสารีริกธาตุ พ.ศ. ๘๕๖ แต่ไม่รู้ว่ายู่ตรงไหน

แล้วคืนหนึ่งแรม ๘ ค่ำ เดือน ๗ राव ๒ ทุ่ม ในขณะที่พ่อพราหมณ์ทั้ง ๒ กำลังรำลึกถึงพระธาตุเจดีย์ พระพุทธรูปองค์ก็ปรากฏแสงฉัพพรรณรังสี รังสี ๖ แสง อันเป็นรังสีแสงประจำพระองค์ของพระพุทธเจ้าก็เปล่งแสง ทั้ง ๖ ลอยล่องขึ้นท้องฟ้าเหมือนแสงเลเซอร์ จากพระธาตุเจดีย์ ณ เมืองทวายแก้วทะเลรอบทหารม้าองค์รั้งทั้ง ๘ และม้า ๒ พราหมณ์ก็ควบยับจากวังก็ไปสู่เมืองทวายแก้วทะเลรอบทันทีโดยกำหนดเป้าหมายที่ฉัพพรรณรังสีนั้น

องค์รั้งทั้ง ๘ คือ ทหารชาวกลิงค์ดั้งเดิมที่มีฟัน ๓ แฉก ตามบรรพบุรุษไม่เคยพ่ายแพ้แก่ผู้ใดทั้งบาดแผลทางอาวุธและอาคมทั้งหลาย แฉงปั่วดังหินเผา

พราหมณ์มาลีพราหมณ์มาลา ๒ พี่น้อง เมื่อเห็นภาพยนตร์ก็รู้ว่า กาเหล่านี้เป็นภาพยนตร์ใช้มนตรา ของนางพญากา กากนาสร น้องสาวทศกัณท์ เจ้ากรุงลงกาที่นางยักษ์กัณเภา สืบทอดต่อมาเป็นมนต์ดำยักษ์ (ลังกา) โดยเฉพาะมนตราของตนไม่ได้สามารถทำลายได้ เพราะตนเองเป็นมนตราสายสิงโตจากแคว้นกลิงคราชภูริ

เทพฤๅษีทั้ง ๗ แห่ง ๗ ขุนเขา (เทพพนมเขือก ร่อนพิบูลย์) จึงแนะนำว่าเมื่อพระธาตุนี้ฝังเมื่อ พ.ศ. ๘๕๖ ผู้ฝังคงมีผู้สืบทอดอาคมเปิดประตูเจดีย์ธาตุแห่งนี้ สมควรปวาร้องประกาศว่า หากใครเปิดประตูเจดีย์ได้จะให้ทองคำ ขนาดเท่าลูกฟักทอง (คล้ายเต้าสำหรับใส่น้ำ ต่อมาเมืองนครจึงเรียก - ฟักทองว่าน้ำเต้า) ประกาศอยู่ ๗ วัน ก็มีชายหนุ่มคนหนึ่งแต่งกายแบบโรมวิสัย (ชาวโรมันผสมตุรกี มาตั้งรกรากที่กระบี่เรียกว่า ชาวโรมวิสัย) เป็นหลาน ของพราหมณ์ผู้ฝังอาคมพระธาตุเจดีย์ภาพยนตร์ โดย “ลัก” คาถาไว้ที่ขาใต้ร่มผ้าทั้ง ๒ ข้าง เพราะผู้ฝังคาดการณ์ ว่าจะต้องมีคนขุดพระธาตุเพื่อสร้างใหม่ให้ดีและใหญ่กว่าเดิมเลยถ่ายทอดอาคมมนตราไว้

หลักสูตรเทพฤๅษี “เขาย้อ” (พัทลุง) มหาวิทยาลัยพราหมณ์แห่งสุวรรณภูมิเปิดสอนหลักสูตรนี้เมื่อประมาณ พ.ศ. ๙๐๐ - ๑๒๐๐ ทำให้มีฤๅษีเผยแผ่ไปทั่วเอเชียโดยไม่ต้องไปเรียนที่อินเดีย

พราหมณ์มาลี พราหมณ์มาลาได้ทำพิธีเสกอาคม “ธนูไทยศรศิลป์” ขึ้นมา ๒ ดอก ลงอาคมพระนารายณ์ และศรีรามโดยเอาแนวทางศรพรหมาศของพระรามที่ยิงทำลายล้างแตกต่างไปจากศรนาคราชยิงไปผู้รัดศัตรู หรือศรจันทราทิตย์ ยิงให้เกิดดวงจันทร์และพระอาทิตย์เพื่อให้แสงสว่าง เพียง ๓ ราตรี ธนูไทยศรศิลป์ ๒ ดอก ยาวร่วมวาก็เสร็จสิ้นลง เวลายิงธนู ๑ อันจะแยกร่างกลายเป็น ๗ ดอก ๒ อัน ก็ ๑๔ ดอก เพียงพอที่จะยิงกา อาคมตัวแม่ ๔ ตัว หาก ๔ ตัวนี้ตายกาอาคมตัวอื่นก็อพยพลินฤทธิ์ไปด้วย

เมื่อมนตราถูกถอดโดยหนุ่มโรมวิสัย ภาพยนตร์ทั้ง ๔ ก็มีชีวิตขึ้นมาทั้ง กาแก้ว กาเดิม กาชาด การาม ก็เพิ่มจำนวนเป็น ๔ ฟอง ฟองละ ๘,๐๐๐ ตัวเข้าจิกทหารและพลเมืองล้มตายลงเป็นอันมาก เทพฤๅษีแห่ง ๗ ขุนเขา

จึง “เสก” กำแพงเพชรหรือ กำแพงแก้ว ๗ ชั้น มาครอบไว้แล้วทหารเอกทั้ง ๘ ควบมาไปหาลานต่อกา ให้กาติดตามไปพร้อมพราหมณ์ทั้ง ๕ เพื่อไปหาบริเวณที่พระอาทิตย์ลับเหลี่ยมเขาตอนใกล้ค่ำ ซึ่งตอนพระอาทิตย์จะตกดินไปทางทิศตะวันตก อาคมอาถรรพ์ทุกชนิดจะเสื่อมลง ทำให้กาทั้ง ๔ อ่อนฤทธิ์อ่อนแรงลงด้วย พราหมณ์ ๒ พี่น้องก็ยิงธนูอาคมไชยศรศิลป์ถูกกาทั้ง ๔ ตายทันที

เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๕ ผู้เขียน เขียนเรื่องชุดรับแขก พระเจ้าศรีธรรมมาโคกให้คุณเอียด ศรีสุรางค์ที่ลานสกาในผู้เฒ่าผู้แก่ยังบอกว่า ธนูไชยศรศิลป์กลายเป็นหินยังอยู่บนถ้ำแก้วสุรगन्दแต่มันกลายเป็นหินไปแล้ว ส่วน “ลานต่อกา” ไปสังหารก็กลายเป็น “ลานสกา” ที่กรมศิลปากรรุ่นเด็กไปตีความว่าที่เล่นสกาที่พาโบราณระหว่างเวณไตยพญาครุฑกับท้าวพรหมทัตไปโน่นเลย แต่ผู้เฒ่าผู้แก่วันทันพาไปดูเนินเล่นสกาเนื้อที่ประมาณ ๘ x ๘ เมตร แล้วเล่าว่า คนฉวางอำเภอเมือง เมื่อ ๖๐ ปี มาแล้วมานอนวันฝันเล่นสกาพนันกันเหมือนเล่นโก๋ชน วัวชนเดี๋ยวนี้ กรณีภารกิจของ ๒ พราหมณ์คือ

๑. พราหมณ์มาลีและพราหมณ์มาลาได้สร้างพระธาตุเจดีย์ขึ้นมาใหม่คือ พระธาตุเจดีย์จำลองซ้ายมือสุดติดกับวิหารพระพนตกุมาร แต่องค์เดิมชำรุดทรุดโทรมสูญหายไป

๒. สร้างพระรูปปั้น พระพนตกุมาร สูงประมาณ ๖ เมตร สูงใหญ่ยกย่องให้เป็นเทวะผ้นหน้าไปทางทิศตะวันออกหมายถึงการเดินทางจากเมืองคูหาวิระ มาเมืองหาดทรายแก้วชะเลรอบ

๓. สร้างพระรูปนางเหมชาลาสูงประมาณ ๖ เมตร ยกย่องให้เป็นเทวีห่างจากพระพนตกุมารไปด้านหลังประมาณ ๑๒ ก้าวอย่างต่อเนื่องมา พ.ศ. ๑๗๙๘ นางพญาเลือดขาวแปลงเป็นพระพุทธรูปปางห้ามสมุทรเพื่อในปีรุ่งขึ้น พ.ศ. ๑๗๙๙ และนางจะเสด็จทางเรือเดินสมุทรตามเสด็จพระร่วงอรุณโรจนราชศรีอินทราทิตย์ไปสุโขทัย

คราวนี้ถึงบทพระเอก ??

พราหมณ์มาลีและพราหมณ์มาลา ก็เชิญเสด็จนิมนต์กายของพญานาคราช แห่งห้วยละหานลำธารใหญ่ พญานาครุ่น พ.ศ. ๖๙๒ ที่มีมือ ๒ มือ มาประดิษฐานเฝ้าองค์พนตกุมารทั้ง ๒ ข้างบันไดขึ้นเป็นพญานาคมีมือ ๒ มือ แห่งหุบเขาเปอริมิวลา

ต่อมา พ.ศ. ๑๓๔๔ ที่พระเจ้าศรีวิชัยสร้างพระพุทธรูปศรีศากยมุนีศรีวิชัยเยนทราชา และพระวิหารหลวง (ลำเภาลำที่ ๓) ในปี พ.ศ. ๑๓๔๕ พระเจ้าศรีวิชัยก็เชิญเสด็จนิมนต์กายพญานาค ๒ มือ มาคุ้มกันทางบันไดขึ้นทั้ง ๒ ข้างของพระวิหารหลวง

สุดยอดพญานาค ๒ มือ แห่งเมืองหาดทรายแก้วชะเลรอบ - นครศรีธรรมราช

คำบวงสรวงบูชา

หลังจากพราหมณ์มัลลารู้จักกับพญานาค ๒ มือ เมื่อ พ.ศ. ๖๙๒ ไม่ทราบหลังจากนั้นมหาพราหมณ์มัลลจะมัตักน้ำที่ห้วยนาคราชเพื่อไปทำพิธีราชาภิเษกหรือไม่

หรือ พ.ศ. ๑๐๙๘ พราหมณ์มาลี พราหมณ์มาลาใช้คำบวงสรวงบูชาพญานาคราช ๒ มือ หรือไม่เมื่อตักน้ำอภิเษก หรือใช้คำบวงสรวงบูชาอย่างไร เมื่อไปขนิมนต์กายของพระองค์มาเฝ้าบันไดระหว่างพื้นดินซึ่งเป็นมิติหนึ่งแห่งแผ่นดินโลก “ขึ้น” ไปสู่มิติแห่งสวรรค์ (พื้นพระวิหาร)

แต่มหाराชา “บรมเทวะ” แห่งนครโฮลึง นครนางรำ (นครศรีธรรมราช) พ.ศ. ๑๑๓๒ ที่ฮ้องเต้โอรัสแห่งสวรรค์ส่งราชทูต “จางซุ่น” ผู้พูดภาษาสันสกฤตได้เหมือนคนนคร มาเมืองนครเพื่อโปรด “นางรำ ๑ คนะ” (นางรำ ๖ นักดนตรี ๔) และราชทูตกลับไปแล้ว บรมเทวะ มหาราชา ก็โปรดให้มีพระราชพิธีตักน้ำทิพย์ศักดิ์สิทธิ์

จากห้วยนาคราช เพื่อเตรียมทำพิธีอภิเษกองค์รัชทายาทเจ้าชายบรมวระระพระชนมายุ ๑๖ พรรษา ขึ้นดำรงตำแหน่ง สมเด็จพระยุพราชหลังจากท่านนายเกีย (นายกรัชมุนตรี) บรมปรึ้มกลับมาจากจีนในอีก ๒๙ วันข้างหน้า ความว่า

“เมื่อมหาพราหมณ์เสาร์ห้าไปถึงปากห้วยนาคราช ก็จุดเทียนแดง ๑ เล่ม จุดธูป ๑ ดอก พอธูป ไหม้กี้ยักข้าว ๑๒ ที่ เข้าไปถวายพร้อมดอกบัวหลวง ๗ ดอก ใบบัวหลวง ๗ ใบ ด้าย ๗ สี เปรียบเสมือน รุ่งกินน้ำ ๗ กลุ่มยาว วางลงข้าวหมาก ๗ คำ (หมาก ๗ คำไม่ใช่พญานาคกินหมากแต่หมากหมายถึงปากคิด ของฟ้าดินจะต้องมีทุกพิธีบวงสรวง - ค่อยอธิบายน)

เมื่อธูปไหม้ไปสักครึ่งแล้ว พราหมณ์พนมมือไหว้ ๓ ครั้ง แล้วพราหมณ์เสาร์ห้าก็ร้ายเวทขึ้นว่า

“โอม โอม โอม โอม แม่พระธรณี แม่ลักษณมี แม่คงคา เชิญ เชิญ มะแม่มา มาช่วยข้าดักน้ำมนตราทิพย์ โอม พระผู้ทรงโค พระทรงหงส์ เชิญพระยม พระอาทิตย์ พระพลหัตถ์ดีผู้เรืองเวทย์ พระคเณศผู้เรืองฤทธิ์ พญานาคราชผู้ศักดิ์สิทธิ์ เจ้าของห้วยละหารลำธารใหญ่ ผู้เป็นเจ้าบาดาลกับพระนารายณ์มาไวไว วันนี้ข้าจะคิดการใหญ่ มาดักน้ำทิพย์ของพระองค์ ไปถวายพระราชา ให้พระองค์ชิมชาบพระกายาพินมกลหมื่นพรรษา ขอพระยาเจ้าบาดาล ให้อนุญาตให้ทำการขี้ทำกรรมพลีขอน้ำทิพย์ เพื่อมหาราชาเป็นเทพในหมู่มนุษย์ยิ่งใหญ่กว่าครุฑาพระทรงนาค ทั่วแผ่นดินน้อยใหญ่ อย่าให้ใครมากล้ำกราย เพราะได้น้ำจากลำห้วย ที่นาคราชช่วยอำนวยพรผู้ยิ่งใหญ่กว่าสิงขร หมื่นห้วยหารลำธารไหลโปรดให้ข้าดักพลัน

โอม โอม โอม โอม พระศรีโอม ปืบ ปืบ ปืบ”

สรุป

ก่อน พ.ศ. ๑๑๓๒ ที่พราหมณ์นครโฮลึง นครนางรำ ทำพิธีดักน้ำที่ห้วยนาคราช มาทำพิธีสถาปนาเจ้าชาย รัชทายาท “บรมวระระ” ขึ้นรับตำแหน่งสมเด็จพระยุพราช ก็แสดงว่า ก่อนหน้านี้นี้ประมาณ พ.ศ. ๖๙๒ ที่มหาพราหมณ์ มัลละมาพบพญานาคราช ๒ มือ น้ำจากหุบเขานาคราชไหลบ่าไปทุกทิศทุกทางไปสู่เมืองท่าเรือ เมืองหาดทรายชะเลรอบ พราหมณ์เลยมาตั้งชุมชนตามแม่น้ำสาขาเหล่านั้นตามความเหมาะสมของตนถึง ๖ ชุมชน

ต่อมาแม่น้ำสาขานาคราชเหล่านั้นต้นเขินไม่สะดวกการทำพิธีลอยบาปเหลือแต่บริเวณที่ลึกที่สุด จึงขุดเป็นบ่อ ขังน้ำไว้ทำพิธีลอยบาปต่อไป จนเหลือบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ทั้ง ๖ บ่อ ในเมืองนครปัจจุบันกับอีกลำห้วยนาคราชที่มลราช - ลานสกา กำลังจะต้นเขินขาดหายไปกับแผ่นดิน

ดังนั้นบริเวณลำห้วยนาคราช ควรจัดทำบริเวณให้เหมาะสมและ “เสก” รูปพญานาคราชเล่นน้ำ ๖ - ๗ ตน ตนใหญ่กว่าเพื่อนให้ชูลำตัวพ้นน้ำสัก ๓ เมตร ในท่าพนมมือรับไหว้พราหมณ์มัลละส่วนพราหมณ์มัลละยืนอยู่ อย่างนอบน้อมบนบก ส่วนรูปแบบเอาพญานาคที่ “เกริ่นบันได” วิหารพระทนต์กุมารเป็นดีที่สุด เพราะดูจะเป็นต้น แบบคล้ายเคียงของจริงมากที่สุด ก็เหมือนกับขุนพันธรักษ์ราชเดชเอาพระพักตร์ (หน้า) จตุคามรามเทพมาใช้แทน พระพักตร์ (หน้า ของพระเจ้าศรีธรรมโศกราช)

ฉะนั้น ช้าน้อย ขอกราบคารวะพญานาคราชผู้ยิ่งใหญ่ แห่งเมืองมลราช พ.ศ. ๖๙๒ กับมัลละพราหมณ์ ผู้ตั้งเมือง !!